

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

■ За кадрам

...ШТО ДОКТАР ПРАПІСАЎ

Ток-шоу для вопытных, маладых і будучых бацькоў «Дзіцячы доктар», якое стартвала летась на канале «Беларусь 1», адзначае першую гадавіну. ...Пры любым узроўні развіцця медыцыны дзеці хварэлі, хварэюць і будуць хварэць — гэта аксіёма. Рэч толькі ў тым, як сустрэнуць чарговую балячку бацькі: спакойна і ў поўным інфармацыйна-лекавым узбраенні або ў паніцы, абапіраючыся хіба на бабуліны пужалкі, народныя забабоны і рэкамендацыі суседкі. Дапамагае ў гэтай барацьбе якраз ток-шоу «Дзіцячы доктар», якое чатыры разы на тыдзень, што называецца, з першых вуснаў дае адказы на актуальныя пытанні дзіцячага здароўя.

Вядучыя сямейна-медыцынскай перадачы — не тэлежурналісты, а сучасныя практыкуючыя педыятры Вольга Кардаш, Дзмітрый Часноў і Валерый Андрыенка, якія за кадрам працягваюць весці прыём маленькіх пацыентаў у беларускіх клініках, а на здымачную пляцоўку да іх прыходзяць больш вузкія спецыялісты — кардыёлагі, неўролагі, псіхологі, отарыналарынгологі, хірургі і прадстаўнікі іншых сфер дзіцячай медыцыны. «Звязь» пабывала на здымках ток-шоу і даведалася, як адчуваюць сябе ўрачы ў ролі медыяперсон, ці менш стала ахвотнікаў лячыцца праз інтэрнэт і ці плануе ў будучыні «наш адказ доктару Камароўскаму» мяняць фармат.

...На пляцоўцы кожны заняты сваёй справай: вядучы і запрашаны эксперт-медык падрабязна разглядаюць пэўную тэму дзіцячага здароўя, дэманструюць медыцынскія і бытавыя тэхнічныя навінкі, даюць карысныя парады. Дарослыя госці ўважліва слухаюць спецыялістаў (сёння, напрыклад, на павестцы дня «Дзіцячага доктара» — грудное выкармліванне, вітамін Д, прастуда ў немаўляці і такія хваробы, як адэноідыт); дзеці ж — як мае быць — гуляюць у сваім цацачным гарадку з размаляўкамі, канструктарамі, калыскамі, машынкамі, кубікамі... Час ад часу хто-небудзь з асабліва гарэзлівай малечы бяжыць пахваліцца сваімі поспехамі бацькам або цішком падбіраецца да доктарскай тумбы — але гэта ніяк не адбіваецца на здымачным працэсе, наадварот, толькі спрыяе больш нефармальнай і даверлівай атмасферы.

«Спачатку ўжыцця ў ролі тэле-вядучага было складана, — прызнаецца Дзмітрый Часноў, — хоць тэма і блізкая з прафесійнага пункту гледжання, але ўрач і шоумен — дзве зусім розныя прафесіі. Давялося многаму вучыцца, каб правільна трымаць сябе і весці гутарку на здымачнай пляцоўцы. Але дзякуючы калектыву, які заўжды дапамагае і падказвае, гэта нарэшце атрымалася, і сёння паправак ад рэдактара, рэжысёра атрымліваем усё менш. Тым больш што сцэнарый у нас не распісаны да дробязяў, ёсць толькі тэматычны «ствол» перадачы з асноўнымі адгалінаваннямі, але ў некаторых момантах мы можам паэксперыментавать, дадаць нейкі асабісты вопыт, пажартаваць — гумар у гэтай справе, на мой погляд, наогул абавязковы, і найлепшыя выпускі атрымліваюцца пры ўдзеле вясёлых, дасціпных экспертаў».

Урачы трымаюцца перад камерамі так упэўнена, што лішнія дублі тут робяць рэдка — хіба толькі

для ўступнага і развітальнага слоў ды запісу апладысмантаў. «Мы так разы тры паўтаралі», — спачувальна гаворыць адна са старэйшых дзяўчынак, назіраючы за стараннямі дарослых.

— Вось, глядзіце, сучасны небулайзер, — дэманструе доктар адзін з дапаможнікаў пры лячэнні прастуды. — Хто смелы, хто вырашыцца выпрабаваць на сабе?

— Я! — дружна падбягаюць адразу некалькі дзяўчат.

— Праўда, ён вельмі зручны і зусім бяспечны?

— Не, шумны! — не менш дружна раптам адгукваюцца дзеці.

— А я нічога не чую, — разгублена прыслухоўваецца педыятр, але малеча хорам крычыць: «Чуваць, чуваць!» — выклікаючы дружны рогат усіх прысутных.

Пад канец заняткаў трэнер-інструктар Марына Панкова па традыцыі праводзіць з дзецьмі аздаўленчую гімнастыку, заахваціўшы да практыкаванняў і бацькоў. «Ат, якая маладзец, усіх разварушыла!» — хваліць нябачны рэжысёр. «Гэта мы разам з дзядзькам Дзімам прыдумалі», — прызнаецца трэнер, а «дзядзька Дзіма» — загадчык прыёмнага аддзялення сталічнай 3-й дзіцячай бальніцы Дзмітрый Часноў — толькі хітравата ўсміхаецца ў вусы і прапануе дзецям пачаставацца карысным кісламалочным напоем — «можаце маму пачаставаць, альбо нават доктара, а вось выплюхваюць на сябе і на доктара лепш не трэба». Пакуль ідзе «перазменка» перад запісам наступнага выпуску ток-шоу, Дзмітрый Міхайлавіч падсумоўвае вынікі амаль гадавой работы ў праграме:

— Я штодня размаўляю з мамамі, і прыемна чуць ад іх, што ўсё больш людзей глядзяць нашу праграму і

ўдзячныя ёй за веды, за тое, што гэта інфармацыя ідзе ад першакрыніцы — нашых экспертаў, урачоў-прафесіяналаў высокага ўзроўню. Спадзяюся, што адпаведна ўсё менш людзей звяртаюцца па дыягназ свайму дзіцяці ў інтэрнэт, асабліва на «мамскія» форумы.

— **Наколькі вялікае значэнне ў дачыненнях з бацькамі мае асоба самога ўрача? Педыятраў-мужчын у нас не так шмат, і, можа, да вас часцей прыслухваюцца?**

— У грамадстве ўсё яшчэ існуюць стэрэатыпы наконт як быццам «чыста жаночых» прафесій, такіх, як педагог, выхавальнік, дзіцячы ўрач, таму да нас стаўленне больш насцярожанае. Аднак калі ўжо доўгі час працуеш у гэтай сферы, то даводзіцца чуць: «Як добра, што ў нас сёння ўрач-мужчына!» Бо псіхалогія ўзаемаадносін жанчыны з дзецьмі і мужчыны з дзецьмі зусім розная яшчэ на генетычным узроўні.

— Па маім назіраннях, узровень даверу да ўрачоў, незалежна ад полу, прыкладна аднолькавы. Праўда, мы можам даваць рэкамендацыі больш настойліва і строга, чым жанчыны-педыятры, — далучаецца да гутаркі яшчэ адзін вядучы «Дзіцячага доктара» Валерый Андрыенка. — У жанчын стаўленне да маленькіх пацыентаў больш мацярынскае, спачувальнае — а ў медыцыне гэтых эмоцый быць не павінна, трэба, каб лячэнне праходзіла па ўсіх нормах.

— **Сёння «Дзіцячага доктара» глядачы ўсё яшчэ параўноўваюць са «Школай доктара Камароўскага» або ў беларускай праграме склаўся сваё адметнае аблічча і стыль?**

— Доктар Камароўскі як педыятр — выдатны прафесіянал, няма пытанняў. Але таксама гэта ўжо брэнд, на які працуе вялізная каманда ўрачоў розных спецыяльнасцяў, і з яго харызмай папулярна данесці да глядачоў пэўны медыцынскі матэрыял вельмі лёгка. Але ў нас ёсць свае ўрачы, не менш вопытныя і прафесійныя, таму мы арыентуемся менавіта на беларускія рэаліі і дзелімся з глядачамі не сваім асабістым меркаваннем, а запрашаем разнастайных экспертаў, якія больш поўна і глыбока дапамагаюць разгледзець тую ці іншую тэму, ад груднога выкармлівання да псіхалогіі школьнікаў.

— Словам, можна адказаць каротка: не параўноўваюць нас з док-

тарам Камароўскім, — запэўнівае Валерый Андрыенка.

«Не скажу, што сёння адкрыла для сябе штосьці невядомае, — падзялілася ўражаннем адна з матуль, — у мяне ўсё ж двое дзяцей, ёсць пэўны вопыт. Але некаторыя рэчы забываеш, пэўныя нормы з цягам часу мяняюцца, і нават у простых, паўсядзённых рэчах ёсць нюансы, якія не лішне паўтарыць або ўдакладніць у канкрэтных урачоў».

Зрэшты, за мінулы год праграма заваявала давер не толькі бацькоў, але таксама і саміх беларускіх медыкаў. «Мы ўзнямаем тэмы не глыбокія, часам, здаецца, нават відавочныя, але ў той жа час вострыя, бо яны хвалююць практычна кожную сям'ю, — зазначаюць вядучыя. — І бывае, што калегі, калі на прыёме папросту не хапае часу на падрабязную кансультацыю, раюць пацыентам: паглядзіце праграму «Дзіцячы доктар», яе можна лёгка знайсці ў інтэрнэце — там усё раскладзена па палічках».

2 лютага праграме споўніўся роўна год, і да гэтай даты творчая група падрыхтавала спецыяльную тэму «Нам годзік: што мы ўмеем». «Дзеці — наша ўсё, — усміхаецца кіраўнік праграмы Наталля Шаруба, — таму мы запрасілі ў госці сапраўднага імянініка, і не толькі зрабілі маленькае свята з дапамогай экалага, які падказаў, як выбраць правільныя ласункі, дзіцячы посуд, упрыгожванні, свечкі і г.д., але і разам з урачом-неўролагам правярылі, што ўмее аднагадовае дзіця. Атрымаўся адначасова і святочны, і карысны выпуск».

— **Дзень нараджэння — час не толькі прымаць віншаванні, але і строіць планы на будучыню. Ці чакае глядачам перамен у «Дзіцячым доктары»?**

— Наконт новых вядучых або павелічэння эфірнага часу дакладна сказаць не магу, але ўсё магчыма. А вось у змесце пэўныя перамены мы рыхтуем. Цяпер мы гаворым пра немаўляці раз на тыдзень, але заўважылі, што бацькі цікавяцца гэтай тэмай часцей, літаральна ў кожнай праграме гучаць пытанні. Таму задумалі стварыць у праграме асобны «дзіцячы пакой», дзе будзе жыць немаўля, — пакуль нават не вырашылі, будзе гэта лялька або сапраўдны маленькі чалавек, — і пастаянна гаварыць пра яго здароўе і развіццё.

P.S. «Дзіцячы доктар» вядзе прыём на канале «Беларусь 1» з аўторка па пятніцу ў 14.20. Запісацца на ўдзел у праграме можна на афіцыйных старонках у сацыяльных сетках або па тэлефоне (8-017) 389 62 01.

Вікторыя ЦЕЛЯШУК

■ Актуальна

КІНО — ПА КАТЭГОРЫЯХ

3 лютага ўступіла ў сілу пастанова Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь №81 (ад 15.12.2016 г.), паводле якой усе фільмы, прызначаныя для паказу на тэрыторыі нашай краіны, класіфікуюцца паводле тэматыкі, жанру, зместу і адносяцца да пэўных узроставак катэгорый.

Устаноўлены наступныя індэксы: 0 — без узроставак абмежаванняў;

* — дзецям да 12 гадоў прагляд фільма дазволены ў суправаджэнні бацькоў або педагога;

** — дзецям да 14 гадоў прагляд фільма дазволены ў суправаджэнні бацькоў або педагога;

*** — фільм дазволены для паказу гледачам, старэйшым за 16 гадоў;

**** — фільм дазволены для паказу гледачам, старэйшым за 18 гадоў;

Э18 — эратычны фільм, дазволены для паказу гледачам ад 18 гадоў

■ Тэлесеткі

«ЕЎРАБАЧАННЕ» НАДЗЕНЕ КАРАЛІ

Украіна вызначылася са слоганам і дызайнам лагатыпа сёлетняга міжнароднага песеннага конкурсу. Краіна-гаспадыня «Еўрабачання-2017» сустрэне гасцей заклікам Celebrate Diversity — «Адзначаем разнастайнасць».

Як заўважыў выканаўчы прадзюсар конкурсу Ён Ола Санд, гэты слоган дапаўняе леташнюю тэму Come Together («Аб'яднацца») і ляжыць у аснове каштоўнасцяў «Еўрабачання», адначасова аб'ядноўваючы жыхароў розных краін і падкрэсліваючы ўнікальнасць кожнай з іх. Заклік дапоўнены адметным лагатыпам, заснаваным на традыцыйных украінскіх каралях — намісце (у фальклорнай традыцыі гэта адначасова традыцыйнае жаночае ўпрыгожэнне і абярэг, сабраны з мноства розных пацерак, — сімвал прыгажосці і здароўя).

Таксама днямі Кіев атрымаў ад папярэдняй сталіцы «Еўрабачання» Стакгольма сімвалічныя ключы ад конкурсу. Крыху пазней адбылася папярэдняя жараб'ёўка краін-удзельніц, паводле якой прадстаўнікі Беларусі, гурт Naviband, выступіць на конкурсе ў другой палове другога паўфіналу 11 мая. Кампанію беларусам складуць прадстаўнікі яшчэ 18 краін: Аўстрыі, Балгарыі, Венгрыі, Даніі, Ізраіля, Ірландыі, Літвы, Македоніі, Мальты, Нарвегіі, Нідэрландаў, Расіі, Румыніі, Сан-Марына, Сербіі, Харватыі, Швейцарыі і Эстоніі.

Нагадаем, удзел у сёлетнім конкурсе песні «Еўрабачанне», які пройдзе ў Кіеве з 9 па 13 мая, пацвердзілі 43 краіны.

Вікторыя ЦЕЛЯШУК

■ Медыяпрастора

ЧЫТАЦЬ, ЗДЫМАЦЬ, ПАДЗЯЛІЦА

На пачатку лютага на радыё «Беларусь» стартваў фотаконкурс «Мая кніга да ўсяго свету», прымеркаваны да 500-годдзя беларускага і славянскага кнігадрукавання.

Для ўдзелу ў творчым спаборніцтве трэба ў тэрмін да 30 красавіка даслаць на электронную пошту booksgoglobal@gmail.com здымак з выявай сваёй любімай кнігі і тэкставы каментарый да яго. Аўтары самых крэатыўных і цікавых работ, якія зьбяруць найбольш галасоў інтэрнэт-карыстальнікаў і прафесійнага журы, атрымаюць прызы.

Вікторыя ЗАХАРАВА